

**„SZOMORÚ A MŰVÉSZETI FELSŐOKTATÁS HELYZETE...”
TÓTH PÉTER PÉCSI PERSPEKTÍVÁRÓL, MOHÁCSRA
EMLÉKEZŐ REQUIEMRŐL ÉS MESEOPERÁKRÓL**

Tóth Péter

Határozott véleményt formál az oktatásról, hiszen már több mint negyedszázada tanít, számos hazai intézmény vezetője volt, s jelenleg a Pécsi Tudományegyetem Művészeti Karának tanszékvezető egyetemi tanára. Termékeny alkotó, hetente hangzanak fel kompozíciói itthon és külföldön egyaránt. Emellett korábban a Zeneakadémia rektori pályázatának aspiránsai közé tartozott, s pályamunkája ugyancsak megmutatta, milyen átfogó képpel bír a zenei életet illetően. Tóth Péterrel többek között arról is beszélgettünk, miért véli úgy, hogy túl sokan vannak itthon a középfok növendékei, miért nem tartja a művészképzést a vidéki egyetemek fő feladatának, hogyan született különleges regénye, amelyben minden mindennel összefügg és miért a Szépség és szörnyetegből írt meseoperát, amely már a második bemutatója lesz a budapesti dalszínházban.

– Az egyik interjúban, a zeneakadémiai pályázat idején, arról beszélt, hogy túl sok a középfokú képzőhely...

– Igen, mert azt láttam, s látom ma is, hogy túlképzés folyik zenei területen. Minden zenetanárnak adott óraszámot kell teljesítenie, és ehhez igazítják a felvételi létszámot. A konzervatóriumok száma is egyre nő, hiszen az öt-hat budapesti mellett a főváros 50-60 km-es vonzáskörzetében ugyancsak akad jónéhány ilyen intézmény. Mindennek a rákfenéje persze a finanszírozás. Amíg az iskolák és egyetemek annak alapján kapják a támogatást, hogy hány gyereket oktatnak, addig a minőséggel ellenérdekelt lesz a rendszer. Azért, hogy meglegyen a kvóta, olyanokat is felveszünk, akiket nem kellene... Ez egy ördögi kör, le is írtam még évekkkel ezelőtt a Zenekar című újságban. Sokan látják ezt, egyet is értenek velem, azonban soha nem történik semmi. Még mielőtt valaki félreértene: száz százalékban támogatom a

zeneiskolák létét, a Kodály iskolák működését, hogy minden gyerek ingyen juthasson művészetoktatáshoz. De a művészeti szakközépiskoláknak már az a feladata, hogy a felsőfokra készítse fel a hallgatókat. Nagy felelőtlenség, amikor elhitetjük szinte mindenkiel, hogy majd művész lesz belőle, pusztán azért, hogy az óraszámunk és ezzel együtt a munkahelyünk meglegyen. S valóban intézményről intézményre ismerhettem meg a rendszer működését, hiszen annak idején a Weiner Leó Zeneművészeti Szakközépiskolában kezdtem, ahol igazgatóhelyettesként dolgoztam sok éven át, közben pedig Ercse Margit rávett, szerezzem meg a doktorit. 'Péter, meg kell csinálnia!' – mondogatta, és igaza volt, hiszen ahogy meglett a DLA-m, nagyon kapóssá váltam, számos felsőoktatási intézménybe kaptam felkérést. Először Szombathelyen, a Nyugat-magyarországi Egyetem Savaria Egyetemi központjában tanítottam, majd a Debreceni Egyetem Zeneművészeti Karán. S aztán kezdődtek a szegedi évek, a Tudományegyetem Zeneművészeti Karának tanszékvezető főiskolai docense, két ciklusok keresztül dékánja, majd egyetemi tanára lettem. Ezt a tanévet pedig már Pécsen kezdtem, tanszékvezetőként.

– *Az előbb említett beszélgetés során arról is szót ejtett, hogy úgy véli, a vidéki karoknak nem a művészképzés a dolguk, ez a Zeneakadémia feladata...*

– Ha az ember őszintén tud beszélgetni az oktatókkal, akkor kiderül, hogy ők is így látják ezt. A vidéki karokon tisztában vannak azzal, hogy fölösleges a művészképzést erősíteni, mert a náluk végzett hallgatók kilencvenkilenc százaléka zenetanárként fog elhelyezkedni. Belőlük pedig bizonyos területeken folyamatosan hiány van. Nem egyszer és nem csak egy egyetemen találkoztam azzal a furcsa helyzettel, hogy első éves hallgató azért nem tud órára járni, mert már tanít valahol. Másképp kellene a rendszert felépíteni. Végig kellene gondolni először is, hogy hány zenészt, tanárt akarunk országos szinten képezni. S ehhez a problémához hozzáadódik még az is, ami egyébként épp a Zeneakadémia 2023-as rektorválasztása idején csúcsosodott ki, hogy a tehetséges fiatalok eleve – a középfok vagy az Akadémia elvégzése után – külföldre mennek tanulni... Azért, amit szintén a rektori székre aspiráló Keller András ki mert mondani: mert baj van a Zeneakadémián. Ahogy a frissen végzett hallgatók is elmondják, azért döntenek így, mert Nyugat-Európában sokkal magasabb színvonalú képzést kapnak nemzetközi szinten is jegyzett művészeknél. Éppen ezért ma már nem is feltétlenül egyetemet, hanem tanárt választanak, a legjobb főtárgytanárokat követik oda, ahol azok tanítanak. Hihetetlen verseny van a világban, elképesztő számú, kiemelkedő tehetségű muzikus próbál megélni, próbálja felhívni magára a figyelmet, és bár ez nekünk talán alig hihető, de több nevesebb nyugati egyetem felvételijére is csak egy előzetes szűrő után lehet bejutni. Úgy látom, hogy ehhez képest Magyarország nagyon le van maradva. Sok olyan tárgyat tanítunk túlzott óraszámban, ami fölösleges. Végignéztem a nyugati intézmények oktatási hálóját, s azt láttam, hogy kevesebb az elméleti tárgy, de jóval komplexebb az

oktatás. Naprakész tudást kínálnak. Ezek az egyetemek folyamatosan tudnak az újabb meg újabb igényekhez alkalmazkodni. Nálunk sajnos végtelenül bürokratikus a rendszer. A legkisebb változtatáshoz is rengeteg kört kell futni, engedélyt beszerezni. Nem így kellene mindennek működnie! Végig kellene gondolni, mit is szeretnénk a jövőtől, kezdve az óvodapedagógiai képzéstől a doktori iskoláig. S az sem helyes, hogy folyamatosan összekeveredik a tudomány a művészettel. Nem győzöm elégszer elmondani: a művészet és a tudomány két, egymással egyenértékű terület. Egyik sem alá- vagy fölérendeltje a másiknak. A művészeti felsőoktatás helyzete a tudományegyetemeken belül mindig is mostoha volt, és a mindenkori rektor/kancellár esetleg társkarok dékánjainak jóindulatán múlt/múlik a megítélése. A tudományos gondolkodás nehezen emészti meg a művészetet. Nem tudja tudománymetriai adatokkal igazolni a létét. Hirsch-indexet várnak, Q egyes cikkeket, hivatkozásokat, mtmt-t, amiknek a művészvilágban nincs sok értelme. Deklarálni kellene, hogy a hortobágyi húso spalacsintát nincs értelme a tokaji aszúval összemérni.

Tóth Péter

– *S ma már a művészeti díjak sem elegendőek automatikusan az egyetemi fokozathoz...*

– Én is sokáig ezt hittem, és éppen ezért elmentem a minisztériumba, hogy kérjem ennek megváltoztatását. Legnagyobb meglepetésemre kiderült, hogy nyitott ajtón dörömbölök, mert foglalkoztatási szempontból a középdíjak most is egyenértékűek a DLA vagy PhD fokozattal. Sajnos vannak olyan egyetemek, ahol ezt nem hajlandóak tudomásul venni. Ingoványos terület ez is, nincs egyértelműen szabályozva, definiálva. A Kossuth-díj például egyenértékű a DLA-val, és néhány éve már adható rá egyetemi tanári cím is, de az sehol sincs leírva, hogy kiváltaná a habilitációt. Ahol tehát a habilitáció megléte a belépő követelmény, ott egy Kossuth-díjas egyetemi tanár nem biztos, hogy megfelelne. Ráadásul Magyarországon egyszerre létezik az

egyetemi tanári cím és munkakör, pedig adott esetben különválnak a kettő. Millió sebből vérzik a rendszer, de nem nagyon látom, hogy bárkinek is szándéka lenne változtatni rajta. Szomorú a művészeti felsőoktatás helyzete...

– *Ha így látja, miért vállalkozott a pécsi felkérésre?*

– A Pécsi Művészeti Kar volt a példám sok-sok éven át, amikor azért harcoltam Szegeden, hogy a Zeneművészeti képzést bővítsük ki a vizuális művészetek felé. Sajnálom és személyes kudarcnak élem meg, hogy a névváltoztatáson kívül semmi érdemleges nem történt ezügyben Szegeden. Azt szoktuk mondani, teljesen mindegy, hogy Budapestről melyik irányba indul el az utazótanár. Húsz éve vagyok „IC professzor”, az ingázást már megszoktam. Pécsett az intézet frissen kinevezett vezetője, Kocsár Balázs új lendületet hozott, neki köszönhetően sok lehetőség és feladat akad, s a dékán, Lengyel Péter szintén a zene barátja. Elindult a színház- és filmművészeti képzés, s azt látom, hogy a szinergiákat össze lehet hangolni és erre talán igény és szándék is mutatkozik. Szeretnék jobban bekapcsolódni a helyi szakkollégiumok munkájába, nyitni a kortárs zene felé, hiszen akadnak jócskán olyan diákok, akik fogékonyak rá, így arra gondoltam: nézzük meg, mit tudunk együtt tenni. Kocsár Balázs egyben a Pécsi Nemzeti Színház operatagozatának is a vezetője, az egyetemen pedig az operatanszaké, s mindez ismét olyan kapukat nyit meg, amelyekért érdemes dolgozni. Ezek miatt a lehetőségek miatt vállaltam el a felkérést. Ráadásul idén ünnepelhettem a hatvanadik születésnapomat, érdekes feladatokra vágyom a nyugdíj előtti esztendőmben. Pécsett jól érzem magam, jó a hangulat, a kollégák is kiválóak, de persze az infrastruktúrán mindig van mit javítani. S annak, hogy a Tisza-parti várost felcseréltem egy dombvidékes településre, szintén megvan a maga öröme. Természetesen azért a szegedi kapcsolat sem szakadt meg, az MMA szegedi regionális csoportjának is a tagja maradtam. Továbbra is felhangzanak ott a műveim, november közepén például a Fricsay-teremben Szokody Anikó és a fiam, Tóth Kristóf adja elő a Rapszódia hegedűre és zongorára című kompozícióját, október elején pedig két női karra írt darabom, a Lángok és a Pénteki ima hangzott fel ugyanitt, a Bartók Béla Nőiakar előadásában, Valkai Dávid vezényletével.

– *Az utóbbi időszak két pályázati kudarca remélem nem szegte kedvét, ha netán egy újabb lehetőség adódna...*

– A szegedi színházi pályázatunk – ezt bizton állíthatom – nagyon jól átgondolt volt, több hónapnyi munkával született. Olyan koncepciót állítottunk össze, ami túlmutatott a teátrum működésén, az egész régió kulturális, oktatási ellátását magában foglalta. Nem jártunk sikerrel, de nem volt hiábavaló az ebbe fektetett munka és örömmel látom, hogy néhány ötletünket átvette a győztes csapat. A zeneakadémiai felkérés derült égből villámcsapásként érkezett, eszembe sem jutott a rektori székre aspirálni, mert meggyőződésemm volt, hogy belülről kell rektort találni. De megkeresett az akkori szenátus több tagja, akik ismertek, tisztában voltak a vezetői

tapasztalataimmal, s azt gondolták, szívesen beállnak mögém. Ez a pályázat akkor nem hozott eredményt... Azt látom, hogy nincsenek könnyű helyzetben, mert a hazai zeneoktatás zászlóshajójának kellene lenniük, de ehhez megfelelő büdzsére volna szükség. Az államnak mindebben partnernek kellene lennie, ahogy a változások terén is.

Tóth Péter

– Mindemellett hogyan jut ideje a komponálásra? Hiszen szinte minden héten felhangzanak valahol a darabjai, köztük számos ősbemutató. S ismét dalszínházi premierje lesz a szezonban, a jövő év májusában kerül színre új meseoperája, a *Szépség és a szörnyeteg*.

– Emellett pedig lehet, hogy jövő tavasszal ismét játsszák Pécsett az Árgyélus királyfi című első meseoperámat, amit annak idején két hónap különbséggel mutattak be Kolozsvárott és Szegeden, és ami a premiert követően harminc előadást ért meg Szegeden. Láttam a megyében az összes, nagyjából 12-15 ezer gyerek. Utána viszont lekerült a műsorról, amit azért is sajnáltam, mert alig létezik valódi meseopera. A nemzeti státuszú színházak a gyerekelőadás kötelezettségüket letudják a Pomádé királlyal – ami annyira gyerekeknek való, mint a Kisherceg - vagy a Padlással, ami nem opera. Az Árgyélus királyfiban a gyerekek megismerkedhettek az áriákkal, duettekkel is, s a kicsik imádták, mert drámai zenét hallhattak, amelyek nagy hatást gyakoroltak rájuk. Sok előadásra beültem, néztem a tátott szájú gyerekeket, akik együtt izgultak minden hőséért. Felejthetetlen számomra, ahogy hatszázan egyszerre felhördültek, ahogy meglátták a sárkányt, vagy amikor a szerelmesek megcsókolták egymást... A *Szépség és a szörnyeteg* öt éve született, a Covid alatt rengeteg időm volt, így Mechler Annával készítettünk egy 45 perces művet, ami arra is alkalmas, hogy rendhagyó énekóráként mutassa be az opera világát. Hajzer Nikolett, az

Operaház gyermekkarának vezetője kérdezte meg tőlem, nincs-e gyerekdarabom, s aztán már minden ment a maga útján... Örülök, hogy jövőre bemutatják az Eiffel Műhelyházban! Remélem, hogy másik szívügyem is felhangzik jövőre, írtam ugyanis egy nyolcvanperces Mohácsi Requiemet, amely egyszerre emlékezik az ötszáz évvel ezelőtti tragédiára és mutat felemelkedést a nemzetnek. Úgy érzem, ez a kompozíció az életművemnek, valamint mindannak az összefoglalása, amit a magyar kultúráról gondolok. A latin gyászmise szövegei mellett helyet kaptak népi imádságok, kódex részletek és a magyar irodalom válogatott versei is. Örülnék, ha megvalósulna. S hogy születik ennyi művem az egyetemi és az egyéb feladatok mellett? Az a szerencsém, hogy gyorsan komponálok. Az is igaz, hogy csak akkor ülök neki, ha már nagyrészt a fejemben van a darab. S érkezett most egy olyan felkérés, amelynek nagyon örülök, színházi zenét komponálhatok ugyanis a Magyar Színház Keménykalap és krumpliorr című darabjához, amelynek december elején lesz a bemutatója. Nem musical, hanem klasszikus zenés darab lesz, hat-hét dallal, átkötő zenékkal. Szövegíró társam Hegyi György, akivel már volt korábbi közös munkánk, és aki remek, szellemes dalszövegekkel segíti a gondolkodást, alkotást. Megjelennek majd gyerekkorunk emlékezetes figurái Lópici Gáspártól, az utca hírmodójától kezdve Bagamériig, aki a fagylaltját maga méri. S tényleg sok mostanában a gyerekeknek szóló művem, hiszen írtam egy mesedarabot is, az öreg halász és nagyravágyó felesége történetéből, öt ütősre és egy mesemondóra.

Tóth Péter

- *S meglepődve láttam, hogy nemcsak zenét ír, több könyve is született.*
- Unatkoztam. A képtelen családtörténetben régi fényképek alapján kitaláltam egy famíliát magamnak. A könyv a Száz év magány mintájára készült. Az események 1849-ben indulnak, szerepel a kötetben Petőfi Sándor és Django Reinhardt, Radnóti, aki Párizsban francia dalszövegeket ír, akárcsak József Áron, aki természetesen

virágáros Amerikában, Agatha Christie és számos regény- vagy filmhős, valós és képzelt alak. Minden szál összefügg egymással, Nikola Tesla szabadnapos bejárónője és a Titanic katasztrófája, azaz minden kapcsolódik mindenhez. Különleges fantáziavilág jelenik meg benne, amelyben a valóság és a képzelet összemosódik, s az Üveghegy kiadó gondozásában látott napvilágot. Ezt követően az Omega együttes gitárosával, Molnár Györggyel kezdtem el beszélgetni. Közel lakunk egymáshoz, s a pandémia alatt rájöttem, ő az egyetlen az együttesből, akiről még nem született kötet. Hetente másfél órát beszélgettünk, így készült az Omega a gitár mögül, amelyből váratlanul sok példány fogyott. Nyomdakész állapotban van egy mesekönyvem is, amire egyelőre még nem találtam kiadót, de remélem egyszer az is megjelenik majd. Élveztem a könyvírást, ahogy azt is, hogy sok műfajban komponálok, az egyetemeken pedig azt, ha új irányokat kell találni, megszervezni egy hatalmas építkezést, vagy akkreditálni egy szakot... Tényleg nagyon sok minden érdekel. Most éppen újra gitározom, negyvenöt év után. Minden nap gyakorlok. A születésnapomra kaptam egy teremint is, ami az egyik első elektronikus hangszer, s olyan instrumentum, amit pusztán gesztusokkal lehet megszólaltatni, anélkül, hogy a zenész megérintené magát a hangszert. Régi vágyam volt, hogy legyen egy ilyen instrumentumom, s ha addig élek is, megtanulok rajta játszani! Mert még mindig óriási bennem a kíváncsiság, s ha lehet, semmit sem csinálok kétszer. Az ilyen dolgok izgatnak, éltetnek.

Réfi Zsuzsanna

FÜGGELÉK

TÓTH PÉTER KÓRUSMŰVÉSZETE

Előadó:
DR. TÓTH PÉTER
Erkel- és Bartók-Pásztory-díjas
zeneszerző,
értelmes művész

Közreműködik:
AURIN LEÁNYKAR
Vezényel:
DURÁNYIK LÁSZLÓ
Kodály-, Csokonai- és Prima-díjas karnagy

39. KECSKEMÉTI
Tavaszi Fesztivál
2024. március 14. – április 14.

KECSKEMÉTI
VÁROSI KÖZSÉGI
KÖNYVTÁR

[Tóth Péter kórusművészete](#) (59:08)

[Felelősséggel minden hang iránt – Portréfilm Tóth Péter zeneszerzőről \(előzetes\)](#) (4:48)

Rendező-operatőr: Pintér András
(MMA 2020)

Tóth Péter: Menyegző (33:36)

Szövegét népi szövegek felhasználásával Mechler Anna írta
Kodály Filharmonikusok, Kodály Kórus Debrecen (karigazgató: Kocsis-Holper Zoltán),
Balga Gabriella – szoprán, vezényel: Hamar Zsolt
A 29. Nemzetközi Bartók Béla Kórusverseny hangversenyének felvétele
(Debrecen, 2024. augusztus 2.)

Tóth Péter: Lángok, Pénteki ima (10:28)

Bartók Béla Nőikar, vezényel: Valkai Dávid
(Szeged 2025. 05. 15.)

Tóth Péter: Pénteki ima (6:41)

Bartók Béla Nőikar, vezényel: Ordasi Péter

Tóth Péter: A magyarokhoz (8:28)

Kodály Kórus Debrecen, vezényel: Kocsis-Holper Zoltán

Tóth Péter: Karácsonyi kantáta (14:17)

Részlet a Nemzeti Ifjúsági Zenekar Budapest Kongresszusi Központban tartott koncertjéről.
Közreműködik a Szent István Király Zeneművészeti Szakgimnázium Nőikara (karigazgató: Soltész
Éva), vezényel: Horváth Gábor

0:13 - Örömet hirdetek

2:04 - Már az egek harmatoznak

4:02 - Luca, Luca kity-koty

5:27 – Madárcák, madárcák szálljatok le ide!

7:41 - Áldom, magasztalom seregeknek urát

8:57 - Sír az Isten báránkjája

11:20 - Vigan zengjete, citerák: Jézus született!

Tóth Péter: Et incarnatus est I.m. Kocsár Miklós (2:54)

Nyíregyházi Cantemus vegyeskar, vezényel: Szabó Soma
(2019.11.09.)

Tóth Péter: Res gesta mundi (21:00)

A világ viselt dolgairól - vegyeskarra és vonószzenekarra
ELTE Bartók Béla vegyeskar, Egyetemi Koncertzenekar: vezényel: Kovács László

Tóth Péter: Panis Angelicus (3:51)

Nyíregyházi Pro Musica Leánykar, vezényel: Szabó Dénes

Tóth Péter: Trois beaux oiseaux du Paradis (5:05)

Francia nyelvű vegyeskar M. Ravel versére
Debreceni Kodály Kórus, vezényel: Somos Csaba

Tóth Péter - Baranyi Ferenc: Isteni pokol - Dante oratórium (31:55)

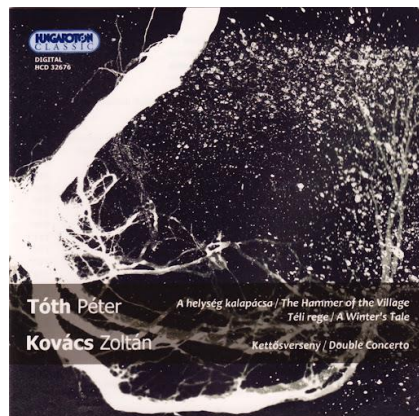
(Szegedi Dóm 2022. június 14.)

Tóth Péter: Elégia – In memoriam 1956 (13:15)

Szélpál Szilveszter, a Szegedi Szimfonikus Zenekar, vezényel: Gyüdi Sándor.
Az MMA 2016. október 23-i ünnepi hangversenyének hangfelvétele.
Elhangzott a Szegedi Nemzeti Színházban.

Tóth Péter: Hegedűverseny (26:10)

Tóth Kristóf (hegedű), Savaria Szimfonikus Zenekar, vezényel: Hamar Zsolt
(2022.05.30.)

Téli Rege / A Winter's Tale - vonószekarra / for string orchestra (15:11)

**

A helység kalapácsa / The Hammer of the Village - No. 1 Invokáció / Invocation (3:15)

A helység kalapácsa / The Hammer of the Village - No. 2 Recitativo (0:59)

A helység kalapácsa / The Hammer of the Village - No. 3 Hortyogó fűga / Snorring Fugue (2:54)

A helység kalapácsa / The Hammer of the Village - No. 4 Korál / Chorale (0:47)

A helység kalapácsa / The Hammer of the Village - No. 5 (1:28)

A helység kalapácsa / The Hammer of the Village - No. 6 Szabadulás / The Escape (1:39)

A helység kalapácsa / The Hammer of the Village - No. 7 (1:22)

A helység kalapácsa / The Hammer of the Village - No. 8 Szemérmes Erzsók / Bashful Lizzy (1:57)

A helység kalapácsa / The Hammer of the Village - No. 9 Kocsma / Tavern (1:31)

A helység kalapácsa / The Hammer of the Village - No. 10 (1:29)

A helység kalapácsa / The Hammer of the Village - No. 11 Air (2:53)

A helység kalapácsa / The Hammer of the Village - No. 12 (0:41)

A helység kalapácsa / The Hammer of the Village - No. 13 Számonkérés / Calling to Account (3:30)

A helység kalapácsa / The Hammer of the Village - No. 14 Verekedés I. / The Fight I. (1:26)

A helység kalapácsa / The Hammer of the Village - No. 15 (2:20)

A helység kalapácsa / The Hammer of the Village - No. 16 A verekedés II. / The Fight II. (1:54)

A helység kalapácsa / The Hammer of the Village - No. 17 A csata után / After the Battle (2:11)

A helység kalapácsa / The Hammer of the Village - No. 18 Epilógus / Epilogue (1:02)

Debreceni Kodály Chorus (Karigazgató: Pad Zoltán), Debrecen Filharmonikus Zenekar,
vezényel: Kocsár Balázs
© 2011 HUNGAROTON RECORDS LTD.

Tóth Péter: Lorca sanzonok – Tánc (1:55)

Tóth Péter: Lorca sanzonok - Gitár (2:17)

Iván Ildikó (ének) és a Budapesti Vonósok, vezényel: Kovács Zoltán

TÓTH Péter: Budapesti anizs (Ősbemutató - World Premiere) (8:18)

Budafoki Dohnányi Ernő Szimfonikus Zenekar, vezényel: Werner Gábor
(Zeneakadémia, 2023 december 4.)

Tóth Péter: Pompeii (13:21)

Győr Symphonic Band, vezényel: Szabó Ferenc
(A Mai Magyar Zene Napjai, Győr, 2018. március 14.)

Tóth Péter: Petőfi induló (5:00)

Vezényel: dr. Csikota József

Tóth Péter: Halálvirágok (6:55)

Korossy Quartet (2022)

Tóth Péter: Őszi szonáta (9:21)

Tóth Kristóf (hegedű), Szokody Anikó (zongora)
Pesti Vigadó 2021. szeptember 20.

Tóth Péter: Nocturne (9:00)

(Szokody Anikó-zongora)